

forflag, ikke vil være heldig, at man egentlig ikke kan vente, at den vil give noget Resultat, der svarer til Bestemmelsen. Det er for det Første forekommet mig, at der burde være nogle flere Medlemmer, at der burde finde en Paagjælfning Sted, og saa af de paagjældende Parter. Jeg har foreslaaet, at Forbdrøtten skal vælge eet Medlem og Amtsrådet eet, og hvis man skulde frygte, for at Forbdrøtten derved skulde faae førmejen Raadighed for sig, har jeg bragt i Forflag, at de begge skulde vælges af Amtsrådet. Det erede Medlem for Ddense, Amts. 4de, Raalfræds, (H. C. D. Müller), som har stillet Endringsforflaget under Nr. 124 b, har tilraaet en anden Sammenjæfning. Forflaget Nr. 124 b, sammenlagt med Forflaget under Nr. 124 a, er for mig fuldkommen saa tiltalende, som det af mig stillede, og jeg skal derfor ganske overlade til Thinget, hvilket det vil foretrække, naar det i det Hele taget vil gaae ind paa denne Tanke. Dernæst har jeg stillet det Forflag, at Commissionen skal tage Bestemmelse ved Fleerstemmighed og ikke ved Enstemmighed, thi det forekommer mig egentlig, at være utænkeligt, at der skulde kunne opnaaes fuldstændig Enstemmighed med Hensyn til en saadan Sag. Endelig har jeg stillet Forflag til Forandringer i § 28; det er Forslagene under Nr. 114 og 116. Forslagene ere byggede paa den Tanke, at dele Gaardene i Parceller, naar der er Tale om Salg, da det efter min Overbeviisning vil være umuligt for alle Godseiere, at give en Salgsplan, hvor Gaardene med alt Tilbehør blive budte til Salg til de paagjældende Fæstere. Jeg har derfor søgt at afhjælpe dette ved at reducere Salgsplanen til kun at omfatte Hovedlodderne, saaledes, at de enkelte Stykker, som den paagjældende Forbdrøt skulde ønske, at beholde, ikke behøves at drages med ind under den fremlagte Salgsplan. Af samme Grund har jeg ogsaa foreslaaet, at Ordene i 3die og 4de Linie: „for hver enkelt Gaard med dens fulde Tilliggende“ skulde udgaae. De andre Bestemmelser har jeg allerede omtalt, naar jeg undtager Forslagene under Nr. 119 og 121, som gaae ud paa at forandre Tidsrøften fra 5 til 10 Aar. Det forekommer mig nemlig, at naar

en sliq Plan engang er færdig for god, saa er der ingen Anledning til hvert femte Aar at gjøre Forandringer i den, da det vel egentlig neppe kan tænkes, at der vil saa kort Tid vil være foregaaet store Omsetninger. Jeg troer, at et Tidrum af 10 Aar vil være fuldkommen tilstrækkeligt og tilfredsstillende.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at stille Forflag til en ny Paragraph, og dette Forflag, som findes opført under Nr. 132, er nærmest fremkommet af Hensyn til den høitagtede Regjerings Stilling. Regjeringens Standpunkt er jo nemlig det, og det er jeg fuldstændig enig med den, at den betragter denne Lov som en ligefrem Expropriationslov, paa hvilken altsaa Grundlovens § 82 maa faae Anvendelse. Nu formener Regjeringen, at man ikke med fuld Sandhed kan sige, at Almuevellet kræver, at Fæstevæsenet bliver afløst paa en saadan Maade, at det kunde begrunde en Expropriation. Regjeringen mener, at der maa noget Mere til, og dette Mere har da Regjeringen udtalt maa være det, at der aabnes en Mulighed for Erhvervelsen af fuldstændig Frihed for al Jord. Nu tillod jeg mig ved denne Sags 1ste Behandling at udtale, og det blev ligeledes udtalt fra mange forskjellige Sider, at den nuværende Fæstebondestand med Grund kunde fordrø, at denne Frihed ikke blev givet, før end Fæstevæsenet var fuldt hævet, og jeg har som Følge deraf foreslaaet, at Frihed som for Hovedgaardsjord skulde kunne erhverves over Bøndefjord, naar den i 20 Aar havde været fri for Fæstetvang. Derigjennem troer jeg, at den meest begrundede og største Frygt fra Fæstebøndernes Side kunde være hævet, og derigjennem troer jeg tillige, at Regjeringen maatte kunde føle sig, om end ikke tilfredsstillt, saa dog forsaauidt tilfredsstillt, at den kunde gaae ind paa Lovens Egeoverfor den Frygt, som der er her i Palæet for en altfor stor Sammenlægningsfrihed skal jeg, hvad dette Forflag angaaer, bemærke følgende: Forholdet er nu et saadant, at Lovgivningen vel i temmelig høi Grad indskrænker Sammenlægningsfriheden, men at paa den anden Side Regjeringens Bevillingsmyndighed i Tidernes Løb har udviklet sig saaledes, at Sammenlægningsfri-